Uit balans

Flexibilisering, de balans opgemaakt, zo heet het eerste product van het wetenschappelijk bureau van de vakbeweging. Een literatuurstudie door Ronald Dekker en Martin Olsthoorn onder redactie van Paul de Beer.In de kranten kwam naar aanleiding van dit onderzoek naar voren dat bedrijven die veel flexibiliteit toepassen, minder innovatief zouden zijn. Deze opmerking wordt precies in één van de tientallen onderzoeken die de schrijvers hebben gelezen in één zin gemaakt, maar of het bewezen is? Nee. En dat is meteen de makke van dit onderzoek. Lees en je ziet dat de onderzoekers niets kunnen concluderen, het is enerzijds-anderzijds. Het heeft voor- en het heeft nadelen. Veel is nog niet onderzocht en het meeste wat onderzocht is, is niet hard.

Zou ik de moeite nemen om al die onderzoeken (tussen de 150 en 160 waaronder één uit 1944 (?!) te lezen, dan weet ik zeker dat mijn verhaal over flexibiliteit positief zou zijn. Waar Dekker en Olsthoorn naarstig zoeken naar negatieve gevolgen, kunnen ze deze slechts spaarzaam vinden en vaak ook minder bewijsbaar. De eerste zin van de inleiding is al meteen fout: “waar de flexibiliteit van onder andere uitzendkrachten de laatste 10 jaar hard groeide…” Het is statistisch feitelijk in het geheel niet waar.

En zelfs over de totale flexibiliteit verschillen de meningen. Het CBS telt tijdelijke contracten -op weg naar vast- mee als vaste contracten en kijkt tegen het ZZP-verschijnsel met een ander bril op. Als we die twee effecten niet meetellen, is de flexibiliteit in de afgelopen 10 jaar nauwelijks veranderd.

Eerlijk gezegd als je het hele rapport leest, zijn de onderzoekers behoorlijk genuanceerd, waarvoor hulde. Jammer dat de naar buiten gebruikte en opgepikte oneliners zo selectief en negatief zijn.

Aart van der Gaag, directeur ABU